

MINISTARSTVO RADA I SOCIJALNE SKRBI

1. Na temelju točke III. Odluke o objavljivanju konvencija Međunarodne organizacije rada kojih je Republika Hrvatska stranka na temelju notifikacije o sukcesiji («Narodne novine - Međunarodni ugovori» broj 6/95), Ministarstvo rada i socijalne skrbi Republike Hrvatske objavljuje tekst Konvencije o jednakosti plaća.

2. Tekst Konvencije u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

Konvencija 100

KONVENCIJA O JEDNAKOSTI PLAĆA RADNIKA I RADNICA ZA RAD JEDNAKE VRIJEDNOSTI

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada, sastavši se na svom trideset i četvrtom zasjedanju 6. lipnja 1951., i

odlučivši prihvatiti određene prijedloge u vezi s načelima jednakosti plaća radnika i radnica za rad jednake vrijednosti, a što je sedma točka dnevnog reda zasjedanja, i

odlučivši da ovi prijedlozi dobiju oblik međunarodne konvencije;

usvaja dvadeset devetog lipnja tisuću devetsto pedeset i prve godine sljedeću konvenciju koja se naziva Konvencija o jednakosti plaća iz 1951.:

Članak 1.

U svrhu ove Konvencije:

(a) izraz *»plaća«* obuhvaća redovitu, osnovnu ili najnižu nadnicu ili plaću i sva dodatna davanja bilo koje vrste koja poslodavac isplaćuje radniku izravno ili neizravno, u novcu ili naravi, i koja proizlaze iz radnikovog zaposlenja;

(b) izraz *»jednaka plaća radnika i radnica za rad jednake vrijednosti«* se odnosi na visinu plaće utvrđenu bez diskriminacije na temelju spola.

Članak 2.

1. Svaka članica mora, na način primjeren metodama koje se primjenjuju za utvrđivanje visine plaće, u opsegu u kojem je to u skladu s takvim metodama, osigurati primjenu načela jednakosti plaća radnika i radnica za rad jednake vrijednosti na sve radnike.

2. Ovo se načelo može primjenjivati:

(a) kroz nacionalne zakone ili druge propise;

(b) kroz zakonski utvrđene i priznate mehanizme za određivanje plaća;

(c) kroz kolektivne ugovore između poslodavaca i radnika; ili

(d) kombinacijom ovih različitih načina.

Članak 3.

1. Ako bi se time olakšala primjena odredaba ove Konvencije, poduzet će se mjere za poticanje objektivne procjene poslova na temelju rada koji se obavlja.
2. Metode koje će se primjenjivati prilikom tih procjena mogu utvrditi vlasti nadležne za određivanje visine plaće, ili, kada je visina plaće utvrđena kolektivnim ugovorima, stranke kolektivnih ugovora.
3. Različite visine plaća radnika koje odgovaraju, bez obzira na spol, razlikama, koje su utvrđene tim objektivnim procjenama, u radu koji se obavlja, ne smatraju se suprotnima načelu jednakosti plaća radnika i radnica za rad jednake vrijednosti.

Članak 4.

U svrhu provođenja odredaba ove Konvencije svaka članica će na odgovarajući način surađivati sa zainteresiranim udrugama poslodavaca i radnika.

Članak 5.

Formalne ratifikacije ove Konvencije priopćavaju se glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 6.

1. Ova Konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije su ratifikacije registrirane kod glavnog ravnatelja.
2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci od datuma kada su kod glavnog ravnatelja registrirane ratifikacije dviju članica.
3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku članicu dvanaest mjeseci nakon datuma registracije njene ratifikacije.

Članak 7.

1. U izjavama dostavljenim glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada u skladu sa stavkom 2., članka 35. Statuta Međunarodne organizacije rada moraju se navesti:

(a) teritoriji u odnosu na koje se dotična članica obvezuje da će se odredbe Konvencije primjenjivati bez izmjene;

(b) teritoriji u odnosu na koje se ona obvezuje da će se odredbe ove Konvencije primjenjivati s izmjenama, kao i pojedinosti o tim izmjenama;

(c) teritoriji u odnosu na koje je ova Konvencija neprimjenjiva, te u tim slučajevima razloge zbog kojih je neprimjenjiva;

(d) teritoriji u odnosu na koje ona zadržava pravo donošenja konačne odluke dok ne razmotri svoje stajalište.

2. Obveze predviđene stavkom 1., podstavcima (a) i (b) ovoga članka smatraju se sastavnim dijelom ratifikacije i imaju snagu ratifikacije.

3. Svaka članica može uvijek, naknadnom izjavom, odustati u cijelosti ili djelomično od svake rezerve koju je stavila u izvornoj izjavi u skladu sa stavkom 1., podstavcima (b), (c) i (d) ovoga članka.

4. Svaka članica može, uvijek kada je ovu Konvenciju moguće otkazati u skladu s odredbama članka 9., dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada izjavu kojom mijenja u bilo kojem pogledu bilo koju prijašnju izjavu i u kojoj navodi sadašnje stajalište u odnosu na određene teritorije.

Članak 8.

1. U izjavama dostavljenim glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada u skladu sa stavcima 4. ili 5. članka 35. Statuta Međunarodne organizacije rada mora se naznačiti hoće li se odredbe ove Konvencije na dotični teritorij primjenjivati bez izmjene ili s izmjenama, i kad se u izjavi navodi da će se Konvencija primjenjivati s izmjenama, moraju se priopćiti pojediniosti o naređenim izmjenama.

2. Zainteresirana članica, članice ili međunarodno tijelo mogu se u svako doba naknadnom izjavom, u cijelosti ili djelomično, odreći prava na svaku izmjenu navedenu u bilo kojoj prijašnjoj izjavi.

3. Zainteresirana članica, članice ili međunarodno tijelo mogu, uvijek kada je ovu Konvenciju moguće otkazati u skladu s odredbama članka 9., dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada izjavu kojom mijenjaju u svakom drugom pogledu uvjete bilo koje prijašnje izjave i u kojoj se navodi sadašnje stajalište u odnosu na primjenu ove Konvencije.

Članak 9.

1. Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon proteka razdoblja od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu aktom kojeg dostavlja glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije. Takav otkaz počinje djelovati godinu dana nakon datuma kada je registriran.

2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju, i koja u roku od godine dana nakon proteka razdoblja od deset godina iz prethodnog stavka ne otkáže konvenciju prema odredbi ovoga članka, bit će obvezana za još jedno razdoblje od deset godina, a nakon toga može otkazati Konvenciju po proteku svakog novog razdoblja od deset godina prema uvjetima utvrđenim ovim člankom.

Članak 10.

1. Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada notificira svim članicama Međunarodne organizacije rada registraciju svih ratifikacija i otkaza što su mu priopćile članice Organizacije.

2. Notificirajući članicama Organizacije registraciju druge priopćene mu ratifikacije, glavni ravnatelj će upozoriti članice Organizacije na datum kada Konvencija stupa na snagu.

Članak 11.

Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada priopćuje glavnom tajniku Ujedinjenih naroda radi registracije u skladu sa člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda potpune podatke o svim ratifikacijama i aktima o otkazivanju što ih je registrirao u skladu s odredbama prethodnih članaka.

Članak 12.

Kada to bude smatralo potrebnim, Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada podnijet će Općoj konferenciji izvješće o primjeni ove Konvencije i razmotrit će potrebu uvrštavanja pitanja njene cjelovite ili djelomične revizije na dnevni red Konferencije.

Članak 13.

1. Ako Konferencija usvoji novu konvenciju koja bi ovu Konvenciju revidirala u cijelosti ili djelomično tada, ukoliko se novom konvencijom ne odredi drukčije:

(a) ratifikacija nove revidirajuće konvencije od strane članice ipso iure znači otkazivanje ove Konvencije bez obzira na odredbu članka 9., ako i kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu;

(b) od datuma kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članicama.

2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratificirale, a koje nisu ratificirale revidirajuću konvenciju.

Članak 14.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su vjerodostojni.

Klasa: 910-01/99-01/177

Urbroj: 524-02/3-00-47

Zagreb, 8. veljače 2000.

Ministar
rada i socijalne skrbi
Davor Vidović, v. r.